

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17Pc/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117203470
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3117203470.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní o návrhu navrhovateľky D. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., ul. C. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Soňou Suchánovou, advokátkou so sídlom v Trenčíne, ul. Partizánska 7571/58, proti X. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., ul. I. XXXX/X, zastúpenému S. Ing. Vierou Kolačanskou, advokátkou so sídlom v Trenčíne, Nám. sv. Anny 7269/20A, o určenie príspevku na rozvedenú manželku, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Navrhovateľka je **p o v i n n á** nahradiť Ivanovi Bartíkovi, nar. 20.12.1950 trovy konania v sume 679,40 eur.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresnému súdu Trenčín bol dňa 20.02.2017 doručený návrh navrhovateľky, ktorým sa proti Ivanovi Bartíkovi, jej bývalému manželovi, domáha určenia príspevku na jej výživu v sume 120 eur mesačne od 17.02.2017. Tento návrh odôvodnila tým, že manželstvo účastníkov konania bolo právoplatne rozvedené dňa 24.04.2015. Navrhovateľka je starobná dôchodkyňa vo veku 65 rokov a príjmom zo starobného dôchodku vo výške 423,10 eur mesačne. Na dôchodku je od roku 2009. Tento príjem jej nepostačuje na pokrytie jej základných životných potrieb. Bývalý manžel je tiež starobný dôchodca a poberateľ výsluhového dôchodku v sume približne 1.300 eur až 1.500 eur. Listom zo dňa 07.02.2017 požiadala bývalého manžela o dobrovoľné prospievanie na jej výživu ako rozvedenej manželky. Toto však bývalý manžel odmietol. Navrhovateľke po uhradení všetkých pravidelných mesačných, resp. iných povinných ročných platieb neostávajú finančné prostriedky na slušné a dôstojné živobytie. Vzhľadom na svoj vek nie je schopná si zabezpečiť príjem iným spôsobom, pričom je už prakticky nezamestnateľná. Bývalý manžel má príjem trojnásobne vyšší ako ona a je v jeho možnostiach podieľať sa na jej výžive aj s ohľadom na skutočnosť, že on zapríčinil rozpad ich manželstva a bol na strane navrhovateľa v rozvodovom konaní. Suma 120 eur je primeraná vzhľadom na vek, životný štýl a potreby navrhovateľky. Suma 120 eur nijak nezasiahne bývalého manžela v rámci jeho pravidelných výdavkov a potrieb. Navrhovateľka nie je objektívne schopná sama sa živiť a nemožno od nej vyžadovať rozpredanie jej majetku.

2.1 Na doručený návrh reagoval bývalý manžel navrhovateľky tak, že udelil plnú moc na jeho zastupovanie právnej zástupkyni, ktorá dňa 13.03.2017 doručila písomné vyjadrenie k návrhu navrhovateľky. V ňom uviedla, že návrh navrhovateľky žiada v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť a zaviazat' ju k znášaniu trov konania. Bývalý manžel v tomto spore (a navrhovateľ v konaní o rozvod manželstva) bol z dôvodu nevhodného správania sa navrhovateľky a jej verbálnych atakov nútený opustiť spoločnú domácnosť ešte v auguste 2011, kedy sa presťahoval k synovi. V spoločnej domácnosti s navrhovateľkou už viac nežil. V októbri 2014 podal návrh na rozvod manželstva. Napriek tomu, že bývalý manžel s navrhovateľkou v spoločnom byte nežil, uhrádzal všetky náklady spojené s prevádzkou

bytu do októbra 2014. Po jeho odchode zo spoločnej domácnosti v roku 2011 navrhovateľka vymenila na spoločnom byte zámky. Preto bývalý manžel navrhovateľky nenesie vinu na rozvode manželstva a nie je možné brať ho na zodpovednosť za rozpad ich manželstva, a to len z dôvodu, že realizoval svoje práva. Od novembra 2014 neuhrádzal bývalý manžel navrhovateľke žiadnu sumu, táto žila len z dôchodku a manželské výživné si neuplatňovala. Ani po rozvode manželstva, t.j. od apríla 2015 si navrhovateľka žiadne výživné neuplatňovala, hoci stále žila v tom istom byte, a jej príjem bol starobný dôchodok, ako aj v súčasnosti. Po rozvode účastníkov konania v apríli 2015, vyporiadali títo v roku 2016 BSM dohodou zo dňa 15.06.2016, a to tak, že navrhovateľka sa stala výlučnou vlastníčkou trojizbového bytu v hodnote cca 60.000 eur a záhrady o výmere 1.972 m² spolu so záhradnou chatkou o výmere 25 m² a s podielom 1/85-ín na pozemku o výmere 4311 m² (prístupová cesta na záhradu), v hodnote cca 25.000 eur až 30.000 eur. Bývalý manžel si z masy BSM ponechal garáž a navrhovateľka ho vyplatila sumou 20.000 eur. Trojizbový byt v nedávnej minulosti navrhovateľka dokonca prerobila, čo ju zrejme stálo isté finančné prostriedky. Na jej nie zlú finančnú situáciu poukazuje aj tá skutočnosť, že bez väčších problémov zložila sumu 20.000 eur na výplatu z BSM, čo vyplýva z podpísanej dohody o vyporiadaní BSM. Je pravdou, že od navrhovateľky nie je možné spravodlivo požadovať, aby začala rozpredávať svoj majetok, ktorý slúži na uspokojovanie jej životných potrieb, avšak aj tieto potreby musia byť primerané. Od navrhovateľky nikto ani nežiada aby konala ňou opísaným spôsobom, avšak primeranosť potrieb nie je možné odvíjať od primeranosti potrieb bývalého manžela resp. s ohľadom na jeho vyšší príjem žiadať akúsi kompenzáciu, najmä s ohľadom na fakt, ak vo vyporiadaní BSM boli jej potreby nadštandardne zohľadnené. Ak navrhovateľka nevláda platenie trojizbového bytu, v ktorom žije úplne sama, nič jej nebráni tento byt predať a zakúpiť si byt menší, v ktorom bude mať aj nižšie náklady na bývanie. Uvádza, že zálohové platby na byt predstavujú sumu 200 eur mesačne. Zálohové platby v tejto výške platili účastníci konania aj v čase, keď bol byt v BSM, pričom bývalý manžel má vedomosť o tom, že ročné preplatky na zálohových platbách boli 200 až 300 eur. Rovnako sú u navrhovateľky priveľmi vysoké platby za plyn, ktoré udáva v sume 17 eur mesačne, pričom u neho je táto platba vo výške 10 eur kvartálne (t.j. 3,30 mesačne), s tým, že obaja účastníci žijú sami a plyn používajú v oboch prípadoch len na varenie. Je teda výlučne na navrhovateľke, aby optimalizovala svoje mesačné výdavky tak, aby mala aj na primerané uspokojovanie jej potrieb. Rovnako navrhovateľka nadobudla z BSM aj záhradu v hodnote cca 25.000 až 30.000 eur, ktorú môže taktiež speňažiť. Ďalšie finančné prostriedky má navrhovateľka zrejme ešte z predaja jej rodičovského domu, ktorý odpredala v roku 2009 za sumu cca 63.000 eur, a ktoré boli poukázané na jej bankový účet v SLSP. Navrhovateľka v návrhu uvádza, že si mesačne platí životné poisťky sume cca 66 eur. Toto považuje jej bývalý manžel za istý nadštandard, pričom túto sumu môže použiť radšej na svoju výživu. Je v hrubom rozpore s dobrými mravmi, aby bývalý manžel, ktorý si musel po rozvode zabezpečiť vlastné bývanie (toto riešil jednoizbovým bytom, ktorý mu postačuje), bol zaviazaný prispievať na výživu rozvedenej manželky, ktorá aj po rozvode manželstva užíva majetky značnej hodnoty. Jej mesačný príjem umožňuje navrhovateľke pokrývať primerané základné životné potreby, a to, že chce užívať majetok, ktorý sa dá považovať za nadštandard (sama užívať 3-izbový byt, záhrada), platiť si mesačné poisťky, nemôže byť jemu na ujmu. Rozdelením spoločného majetku bola navrhovateľka zvýhodnená. Ostalo jej zabezpečené bývanie v byte nezaťaženom ťarchou a bývalý manžel bol ten, kto si zabezpečil bývanie na úkor toho, že sa aj v pokročilom veku zadlžil hypotékou. Ani po rozvode manželstva, t.j. od apríla 2015 si navrhovateľka žiadne výživné na ňom neuplatňovala, hoci stále žila v tom istom byte, a jej príjem bol starobný dôchodok, ako aj v súčasnosti. Navrhovateľka aj k dnešnému dňu žije sama v trojizbovom byte, ktorý nadobudla titulom vyporiadania BSM. Bývalý manžel má vedomosť o tom, že navrhovateľka po tom, ako sa stala výlučnou vlastníčkou bytu, v priebehu roka 2016 na byte vymenila zárubne a dvere a v decembri 2016 na byte prerobila kúpeľňu, do bytu teda investovala nemalé finančné prostriedky. Navrhovateľka v roku 2009 predala rodinný dom vo Varíne, a to za sumu 1.900.000,- Sk, t.j. 63.068 eur, ktoré peniaze prišli na účet vedený v SLSP a.s. na jej meno, a tieto, podľa jeho vedomosti v prospech rodiny nepoužila. On je rovnako dôchodca, pričom si bol nútený riešiť po rozvode svoje vlastné bývanie. Zakúpil si na hypotéku jednoizbový byt, ktorú spláca mesačne vo výške 239,25 eur. Platí zálohové platby na byt mesačne vo výške 77 eur, elektriku 14 eur, plyn 5 eur, TV 2,30 eur, Skylink 3,60 eur, internet 10 eur, mobil 10 eur. Za komunálny odpad platí ročne 31,84 eur, daň z nehnuteľností 21,92 eur. Má problémy s vysokým krvným tlakom, na čo užíva lieky, za ktoré mesačne dopláca sumu 32 eur. Platí sporenie dvom vnúčatám po 50 eur mesačne. Jeho mesačný príjem ako výsluhového dôchodcu je 1.252,63 eur mesačne. Mesačné príjmy účastníkov konania sú sice odlišné, avšak zo strany navrhovateľky od roku 2014 neboli na bývalom manželovi uplatňované žiadne vyživovacie nároky, hoci medzi nimi bola situácia de facto rovnaká, ako je v súčasnosti. Je teda evidentné, že navrhovateľka nemala žiadne finančné problémy s pokrytím svojich bežných primeraných potrieb.

2.2 Právna zástupkyňa bývalého manžela navrhovateľky ďalej vo vyjadrení uviedla, že príspevok na výživu rozvedeného manžela je nárokom rozvedeného manžela, ktorý nie je schopný sám sa živiť. Neschopnosť samostatne sa živiť môže vyplývať zo subjektívnych a objektívnych skutočností na strane oprávneného bývalého manžela. Táto schopnosť živiť sa sám, sa neodvodzuje len od jeho skutočných a potenciálnych zárobkových možností, ale aj od jeho majetkových pomerov, pričom treba prihliadnúť aj k množstvu a druhu majetku, ktorý vlastní, ako aj k účelu, na ktorý slúži. Nárok na príspevok tak vznikne ak v dôsledku uvedených a preukázaných skutočností je zrejmé, že príjem rozvedeného manžela mu neumožňuje pokryť ani základné životné potreby, pričom má nárok na tzv. primeranú výživu. To znamená, že bývalý manžel nemá nárok na v zásade rovnakú životnú úroveň ako druhý rozvedený manžel ale má nárok len na primeranú výživu, ktorá by mala zabezpečiť to, aby rozvedený manžel mal možnosť pokryť výdavky len na základné životné potreby. Za základné životné potreby však nepovažuje hradenie životných poisťok, či údajný problém hradiť náklady bývania, ktoré je pre jednu osobu nadštandardné. V zmysle odporúčaní Európskej legislatívy majú členské štáty Rady Európy vychádzať z princípu ekonomickej nezávislosti oboch manželov po rozvode a uprednostňovať v právnej úprave zabezpečenie uspokojovania potrieb bývalých manželov v prvom rade spravodlivým vysporiadaním nárokov zo spoločného majetku, resp. priznaním primeraného dielu z majetku druhého manžela. Alimentačná povinnosť by mala byť po zániku manželstva skôr výnimkou. Jedinou relevantnou skutočnosťou pri určení príspevku na výživu rozvedeného manžela môže byť fakt, že bývalý manžel nie je schopný sám sa primerane živiť. Životná úroveň bývalých manželov sa neskúma, ani neporovnáva. V danom prípade nie sú splnené viaceré podmienky, najmä však súlad s dobrými mravmi a okolnosť že jeden z rozvedených manželov nebol a stále nie je schopný sám sa živiť.

3. K vyjadreniu bývalého manžela navrhovateľky sa písomne vyjadrila právna zástupkyňa navrhovateľky podaním zo dňa 12.04.2017. V ňom uviedla, že navrhovateľka popiera tvrdenie jej bývalého manžela, že neniesol vinu za rozvod s navrhovateľkou a nemožno ho brať na zodpovednosť za rozpad manželstva. On bol ten, kto podal návrh na súd na rozvod ich manželstva. Skutočným dôvodom rozvratu manželstva bola skutočnosť, že opakovane od marca do decembra 2010 dával pomerne veľké sumy peňazí pochádzajúcich z vtedajšieho BSM pani T. U., bytom T. S. XX bez súhlasu a neskôr aj proti vôli navrhovateľky. Jednalo sa o sumu minimálne 15.000 eur. O uvedených skutočnostiach svedčia ním rukou písané priznanie zo dňa 02.04.2012, 14.05.2012 a 20.06.2012, ním spísaná tzv. Dohoda zo dňa 26.07.2011 a ním spísané tzv. Priznanie bez dátumu. Z uvedených listín vyplýva jeho priznanie, že požičiaval uvedenej osobe finančné prostriedky v sume 15.000 eur a dal sľub vtedajšej manželke (navrhovateľke), že ich bude žiadať späť a ak tento sľub nedodá, sám sa odsťahuje zo spoločnej domácnosti. Sám bývalý manžel konštatuje v predložených listinách, že jeho konanie sa nedá ničím ospravedlniť a zaslúži si niesť za to následky, nakoľko pani Zobkovú uprednostnil pred rodinou, ponižoval tým manželku - navrhovateľku a bol ľahostajný k synom. Konštatovanie bývalého manžela, že od novembra 2014 doposiaľ tento navrhovateľke neposkytoval žiadne financie a táto žila len zo starobného dôchodku, sa nezakladajú na pravde. Pravdou je, že do novembra 2014 žila navrhovateľka v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá sa v rámci svojho dôchodku (cca 400 eur) spolupodieľala na výdavkoch za bývanie a stravu. Avšak nakoľko v novembri 2014 navrhovateľka musela absolvovať sama ortopedickú operáciu vo Vojenskej nemocnici Ružomberok a mala sama zdravotné problémy, musela svoju matku umiestniť do Domova sociálnych služieb Trenčín. Od tej doby jej finančne vypomáhajú jej plnoletí synovia, predovšetkým syn Michal, ktorý jej robil opakované nákupy do domácnosti podľa toho, čo navrhovateľka aktuálne potrebovala a nebola schopná si zabezpečiť finančne sama. Ani v minulom období, t.j. pred podaním predmetného návrhu na súd, navrhovateľka nebola schopná splácať všetky povinné mesačné platby, stravu a pod. len zo svojho starobného dôchodku. Treba zohľadniť skutočnosť, že s ňou žila určitý čas v spoločnej domácnosti matka navrhovateľky a následne vypomáhali navrhovateľke jej synovia. Vyživovacia povinnosť bývalého manžela má však prednosť pred výživou potomkov v prospech predkov a aj z tohto dôvodu sa navrhovateľka rozhodla podať na súd predmetný návrh. Ďalším dôvodom prečo podala navrhovateľka návrh na súd až teraz a nie skôr, je aj tá skutočnosť, že BSM manželov vysporadúval JUDr. Jiří Choudka, advokát, na ktorého sa navrhovateľka v minulosti obrátila so žiadosťou o pomoc pre výživné na rozvedenú manželku, ale tento ju odhovril od podávania predmetného návrhu na súd s odôvodnením, že na to nemá nárok. Dohoda o vyporiadaní BSM bola oboma účastníkmi konania dobrovoľne podpísaná na základe konečného návrhu samotného bývalého manžela navrhovateľky o tom, ako si predstavuje vyporiadania BSM. Navrhovateľka tento návrh len akceptovala podpísaním dohody, ktorú pripravoval advokát. Bývalý manžel vo svojom vyjadrení sám odhaduje hodnotu nehnuteľností, pričom uvedené ničím nepodložil a navyiac jeho odhad nie je reálny.

Navrhovateľka bývalého manžela v rámci vyporiadania BSM riadne vyplatila sumou 20.000 eur. Uvedenú sumu nemala navrhovateľka k dispozícii a túto jej poskytol požičal jej syn Ing. Ivan Bartík dňa 30.03.2016 bezhotovostne na účet navrhovateľky. Navrhovateľka vykonala rekonštrukciu dverí a zárubní v byte, nakoľko sa jednalo o nevyhnutnú opravu v roku 2014 a nie 2015. Uvedené práce stáli spolu 1.236,90 eur. Čiastočnú rekonštrukciu kúpeľne a WC navrhovateľka vykonala v roku 2016 a to z dôvodu nutnosti, nakoľko toaleta sa nedala funkčne používať, tiekla z nej voda, v kúpeľni bola hrdzavá vanička v sprchovom kúte. Bývalý manžel o týchto problémoch vedel, nakoľko boli dlhodobé ešte v čase, keď žil s navrhovateľkou v spoločnej domácnosti a nič s tým neurobil. Na uvedenú rekonštrukciu nemala navrhovateľka potrebné finančné prostriedky a pomohol jej syn Michal D., ktorý jej dňa 02.09.2016 na uvedený účel poslal bezhotovostne sumu 5.000 eur, nakoľko sa na zlý stav WC a kúpeľne nemohol pozerať a uvedená suma bola na vyššie uvedený účel navrhovateľkou aj spotrebovaná. Nie je pravdou, že by navrhovateľka peniaze za predaj rodičovského domu vo Varíne nepoužila v prospech rodiny. Pravdou je taká skutočnosť, že navrhovateľka momentálne ani v minulosti nemala žiadny finančný profit z predaja vyššie uvedenej nehnuteľnosti. Po otcovi navrhovateľky sa dedila polovica domu vo Varíne, druhá polovica bola vo vlastníctve matky navrhovateľky v rámci BSM. Polovica domu sa v rámci dedičského konania delila rovným dielom medzi navrhovateľku, jej matku, dvoch bratov navrhovateľky W. T., K. T., sestru navrhovateľky K. U. a švagrinú navrhovateľky Margitu Trnkoú a jej dve deti C. a I. T. Následne matka navrhovateľky darovacou zmluvou previedla svoj podiel na dome na navrhovateľku dňa 11.06.2007 a navrhovateľka troma samostatnými kúpnyimi zmluvami odkúpila podiely všetkých ostatných spoluvlastníkov dňa 15.04.2009 za kúpnu sumu 154.623,-Sk, 13.08.2008 za kúpnu sumu 154.623,-Sk, a 21.01.2009 za kúpnu sumu 154.623,-Sk, t.j. spolu 463 869,-Sk. Navrhovateľka nemala financie na uhradenie kúpnej ceny, t.j. vyplatenie ostatných spoluvlastníkov nehnuteľnosti, na uvedenú jej požičal peniaze jej syn X. D.. Následne dňa 15.09.2009 navrhovateľka predala nehnuteľnosť za kúpnu cenu 63.000 eur. Z tejto sumy vrátila synovi X. požičané peniaze na vyplatenie ostatných rodinných príslušníkov a zvyšok dala synovi Ivanovi ako dar na kúpu bytu v D., nakoľko tento bol posledným synom, ktorý nemal zabezpečené v tom čase vlastné bývanie na rozdiel od svojich dvoch bratov. Aj z týchto vyššie uvedených dôvodov syn Ivan v roku 2016 navrhovateľke zaslal 20.000 eur a uviedol, že ide o vrátenie pôžičky, ktoré ona využila na vyplatenie manžela z BSM. Navrhovateľka dlhodobo nemá finančné prostriedky z predaja nehnuteľnosti (od roku 2009). Rovnakým spôsobom by mohla navrhovateľka argumentovať tým, že bývalý manžel v roku 1999 predal rodičovský dom a finančné prostriedky z neho navrhovateľka nevidela a neboli použité v prospech rodiny účastníkov konania. Taktiež pri odchode z armády dostal jednorazové odchodné, o tejto skutočnosti nepredložil súdu listinný dôkaz. V prípade, že by navrhovateľka nemala synov, ktorí jej pomáhajú, nebola by schopná ani vykonať nutnú rekonštrukciu bytu ani vyplatiť podielových spoluvlastníkov domu vo Varíne. Nemožnosť žiadania rozpredávania nutného majetku k bývaniu oprávnenej osoby, je aj faktická prekážka predaja nehnuteľnosti. Touto faktickou prekážkou je skutočnosť, že byt navrhovateľky slúži ako záloh, t.j. bolo zriadené záložné právo v prospech Slovenskej sporiteľne, a.s. na zabezpečenie pohľadávky banky zo zmluvy o úvere zo dňa 30.06.2008 uzatvorenou medzi bankou a synom účastníkov S. D.. O tejto skutočnosti bývalý manžel vie. Poistka Konto života slúži a je určené navrhovateľkou na poplatky spojené s jej vlastným pohrebom pre prípad jej smrti, aby ju jej deti mali z čoho slušne a dôstojne pochovať. Poistka v poisťovni UNIQA bola založená v roku 2002 a jej koniec je až v roku 2022 a navrhovateľka by predčasným ukončením tohto poistenia bola poškodená. Obe vyššie uvedené poistky boli navrhovateľkou založené ešte za trvania manželstva a nie po je ho ukončení. Navrhovateľka musí pravidelne vynakladať finančné prostriedky na kúpu lieku Detralex, nakoľko má diagnostikované problémy s kľúčovými žilami. Uvedené však má navrhovateľka problém si zakupovať pravidelne, nakoľko jej to z jej starobného dôchodku po uhradení všetkých povinných platieb nevychádza. Záhradu, ktorú vlastní navrhovateľka v I. nepredala len preto, že ju o to žiadali jej synovia, ktorí ju často využívajú, aby mohli tráviť čas v prírode v kruhu rodiny, túto jej pomáhajú aj obrábať a tiež vykonávajú na nej potrebné opravy a údržbu.

4. Na vyššie uvedené vyjadrenie právnej zástupkyne navrhovateľky reagovala právna zástupkyňa bývalého manžela navrhovateľky podaním zo dňa 23.05.2017. V ňom uviedla, že rozvrat manželstva účastníkov konania nezapríčinil iba on. Manželstvo sa rozpadlo z dôvodov vzájomného nepochopenia a intolerancie, čo vyústilo do viacročného odlúčenia manželov a následného rozvodu. Do októbra 2014 hradil navrhovateľke náklady bývania. Manželstvo bolo rozvedené dňa 24.04.2015. Za obdobie od októbra 2014 do rozvodu manželstva si navrhovateľka neuplatnila manželské výživné a ani následne príspevok na výživu rozvedeného manžela, napriek tomu, že finančná situácia účastníkov konania bola rovnaká, ako v súčasnosti. S návrhom na určenie výživného prišla až po tom, čo si vyporiadali

BSM, v rámci ktorého vyporiadania mu zaplatila na vyrovnanie podielov sumu 20.000 eur, teda takmer dva roky po rozvode manželstva. Nie je pravdou, že by navrhovateľke vypomáhali synovia. Naopak obaja účastníci konania finančne pomáhali synom pri ich osamostatňovaní a zabezpečovaní si bývania. Synovia podľa jeho vedomosti navrhovateľku vezmú autom na väčší nákup, ktorý si však zaplatí sama. Zriedka, keď navrhovateľka niečo súrne potrebuje doviešť, tak jej to synovia kúpia, peniaze si od nej už nepýtajú (napr. kartón mlieka). Čo sa týka vrátenia "pôžičky" od syna Ivana, jedná sa o peniaze, ktoré rodičia (konkrétne navrhovateľka) dali synovi na riešenie jeho bytovej situácie, a pri vyporiadaní BSM strán sporu si navrhovateľka časť tejto pôžičky vypýtala na vyplatenie bývalého manžela z BSM. Z vyjadrenia navrhovateľky je zrejmé, že jej z titulu predaja rodinného domu vo Varíne ostalo cca 40.000 eur. Spoluvlastníkov podielov za rodinné domy vo Varíne navrhovateľka vyplácala z peňazí, ktoré jej dala jej matka, a ktoré mali strany sporu v BSM. Nie je pravdou, že by jej na výplatu podielov požičal syn Ivan. Žalovaný odišiel z armády v roku 2002, t.j. 13 rokov pred rozvodom manželstva. Z týchto peňazí vyplatil svojich súrodencov z rodičovského domu, ktorý následne predal a peniaze za predaj rozdelil svojim trom synom, o čom má navrhovateľka vedomosť. Navrhovateľka uvádza, že byť nemôže predať, keďže na ňom viazne záložné právo v prospech SLSP na pôžičku na bývanie pre syna S.. Ide však len o technickú vec, a v prípade predaja bytu je možné byť ako záloh v spolupráci so synom vyriešiť a preniesť na inú nehnuteľnosť. Tvrdenia navrhovateľky, že jej s úhradami nákladov pomáhajú synovia, zvlášť syn Michal považuje za účelové, zavádzajúce a nepravdivé. Obaja bývalí manželia sú v dôchodkovom veku, poberajú dôchodky. Je evidentné, že navrhovateľka disponuje majetkom väčšej hodnoty - trojizbový byt, záhrada, pričom nie všetok jej majetok slúži na uspokojovanie jej životných potrieb. Príspevok na výživu rozvedeného manžela je samostatným nárokom s rozdielnymi podmienkami pre jeho priznanie a rozdielnym rozsahom, než je to pri nároku na manželské výživné. Schopnosť rozvedeného manžela sám sa živiť neurčujú len jeho zárobkové schopnosti, možnosti, ale aj jeho majetkové pomery, t.j. či, a v akej miere je nevyhnutná výživa rozvedeného manžela zabezpečená z vlastného majetku. Súd prihliada aj k celkovým pomerom rozvedeného manžela, k druhu majetku, na ktorý je určený (R53/1968). Súd preto musí prihliadať na množstvo a druh majetku manžela žiadajúceho výživné a tiež na účel, na ktorý je určený. Je preto možné od navrhovateľky žiadať, aby optimalizovala svoje výdavky, resp. aby na zabezpečenie svojich potrieb použila majetok, ktorý jej neslúži na uspokojovanie jej primárnych životných potrieb.

5.1 Za účelom rozhodnutia o návrhu navrhovateľky súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal účastníkov konania a ich právne zástupkyne.

5.2 Právna zástupkyňa navrhovateľky na pojednávaní uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného návrhu a písomného vyjadrenia. Vzhľadom k tomu, že v petite návrhu je uvedené, že žiada o príspevok od 17.02.2017, pričom návrh bol podaný dňa 20.02.2017, navrhuje, aby súd priznal príspevok odo dňa podania návrhu na súd a na obdobie do piatich rokov od právoplatnosti rozsudku o rozvod manželstva. Akcentuje najmä to, že navrhovateľka má príjem, ktorý nepostačuje na krytie jej živobytia, v dôsledku čoho musí eliminovať svoje výdavky a jej bývalý manžel má trojnásobne vyšší mesačný príjem. Podľa § 72 ods. 2 zákona o rodine súd pri určení výšky príspevku má prihliadať aj na príčinu rozvratu manželstva. Navrhovateľka nie je schopná sa živiť sama a to najmä s ohľadom na jej vek 65 rokov, kde nemožno očakávať, že osoba v tomto veku by sa mohla zamestnať a mať príjem zo zamestnania. Zdravotné problémy navrhovateľky jej neumožňujú pracovať, v minulosti sa starala o svoju ťažko chorú mamu a táto skutočnosť jej taktiež neumožňovala pracovať. Hlavnou príčinou rozvratu jej manželstva boli finančné problémy a vysoké obnosy peňazí odovzdávané bývalým manželom navrhovateľky tretej osobe. Navrhovateľka sa svojim návrhom nedožaduje dorovnania životnej úrovne svojho bývalého manžela. Navrhovateľka sa dožaduje len dosiahnutia primeranej výživy, nakoľko jej súčasný príjem 423 eur mesačne nepostačuje pokryť jej pravidelné výdavky. Tieto nie sú nadštandardné, sú len bežné, navrhovateľka sa snaží každý mesiac šetriť finančné prostriedky najmä na strave a ošatení. Sezónne si potraviny zabezpečuje vlastnou prácou zo záhrady, ktorú vlastní. Nehnuteľnosť, v ktorej býva navrhovateľka, ktorú nadobudla vyporiadaním BSM, je zaťažená záložným právom v prospech banky, aby pomohla svojmu synovi. Nehnuteľnosť tohto syna je zaťažená taktiež úverom, ktorý si vzal bývalý manžel navrhovateľky. Navrhovateľka v tomto smere nemôže sama aktívne urobiť žiadne kroky na to, aby zrušila záložné právo na svojej nehnuteľnosti. Aj keby teoreticky došlo k zrušeniu záložného práva, súd by pri svojom rozhodovaní nemal prihliadať na uvedené, nakoľko zásadne nemožno žiadať od oprávneného manžela, aby pre zabezpečenie prostriedkov na svoju výživu rozpredával ten majetok, ktorý mu slúži na uspokojenie jeho primeraných životných potrieb. Ak by bývalý manžel navrhovateľky nezapríčinil rozvrat ich manželstva, navrhovateľka by sa v súčasnej finančnej

situácii nikdy neocitla a nepodávala by predmetný návrh. V zmysle ustálenej judikatúry by sa malo prihliadať na strane oprávneného len na jeho schopnosti a možnosti a primerané potreby. V súčasnej situácii na strane navrhovateľky je stav taký, že tejto pomáhajú jej synovia a to najmä materiálne. Taktiež aj finančne, nakoľko jej syn financoval nutnú rekonštrukciu kúpeľne a wc v havarijnom stave. Potomkovia navrhovateľky by nemali suplovať vyživovaciu povinnosť bývalého manžela, ktorá má v zmysle zákona prednosť. Navrhla v konaní vypočúť oboch účastníkov konania a oboznámiť sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu.

5.3 Právna zástupkyňa bývalého manžela navrhovateľky na pojednávaní uviedla, že navrhuje návrh v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodný. Súd v tomto konaní nemusí skúmať príčinu rozvratu manželstva účastníkov konania. Ak by k tomu aj pristúpil, bývalý manžel navrhovateľky má za to, že obaja účastníci konania majú rovnaký podiel na rozvrate manželstva, pričom manželstvo bolo pred rozvodom rozvrátené už dlhšiu dobu. V minulosti sa stalo aj to, že navrhovateľka svojho bývalého manžela vymkla, vymenila zámky. Bývalý manžel navrhovateľky má za to, že ak by navrhovateľka optimalizovala svoj majetok, tak by si zvýšila aj svoju životnú úroveň. V súčasnosti je poberateľkou starobného dôchodku, ktorý je nižší od priemerného približne o 4 eurá. Vzhľadom na situáciu, v ktorej je, je jej životná úroveň primeraná. Navrhla v konaní vypočúť oboch účastníkov konania, oboznámiť listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise a podľa úvahy súdu zvážiť dopyt na SLSP, a.s. ohľadne výšky zostatkov peňažných prostriedkov na účte navrhovateľky.

6.1 Súd vykonal dokazovanie výsluchom oboch účastníkov konania a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: č. l. 4 kópia rozsudku sp. zn. 14C/93/2014, č. l. 5 rozhodnutie Sociálnej poisťovne, č. l. 6 žiadosť o platenie príspevku, č. l. 7 záznam z rokovaní s protistranou, č. l. 8 doklad SIPO, č. l. 9, 10 príjmové pokladničné doklady, č. l. 11 rozhodnutie Mesta Trenčín, č. l. 12 príjmový doklad zo dňa 19.04.2016, č. l. 13 rozhodnutie obce Soblahov, č. l. 14, 15 platobné príkazy, č. l. 16 -18 faktúry, č. l. 28 Dohoda o vyporiadaní BSM, č. l. 32 rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia, č. l. 33 zmluva o splátkovom úvere, č. l. 37 predpis mesačnej zálohy, č. l. 38 platobný príkaz, č. l. 39 dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb, č. l. 41 zmluva o poskytovaní verejných služieb, č. l. 46 preplatok, č. l. 47 faktúra za elektrinu, č. l. 48 príjmové pokladničné doklady, č. l. 49 pokladničný doklad, č. l. 50-52 výpisy z LV, č. l. 59 - 60 listy, č. l. 61 návrh na rozvod manželstva, č. l. 62 návrh na rozvod manželstva, č. l. 63 list bývalého manžela navrhovateľky, č. l. 64, 65 prehľad transakcií, č. l. 66 objednávka, č. l. 67 prehľad transakcií, č. l. 69 darovacia zmluva, č. l. 72, 75, 78, 81 kúpne zmluvy, č. l. 84 súhlas s prevodom nehnuteľnosti, č. l. 85 poisťka, č. l. 86 oznámenie o prijatí návrhu zmluvy, č. l. 87 príjmový pokladničný doklad.

6.2 Navrhovateľka vypovedala, že jej príjem pozostáva len zo starobného dôchodku aktuálne vo výške 423,10 eur, z ktorého si hradí všetky jej výdavky. Po ich uhradení jej zostane zhruba 80 až 130 eur. Ide o výdavky, ktoré sú uvedené v návrhu. Z času na čas má aj nepredpokladané výdavky. Potrebuje mať nejaké peniaze, aby si ich mohla uhradiť. Jej dôchodok jej nepostačuje, pomáhajú jej synovia a to nie finančne, lebo od nich peniaze nechce, ale materiálne, svojou prácou. Záhradu, na ktorú poukazuje bývalý manžel jej zaplatila jej mama a slúži jej na zabezpečenie si potravín, ktorými sú zelenina a ovocie. Snaží sa šetriť na strave, oblečenie si nekupuje, nemá peniaze na reštaurácie ako bývalý manžel. 40 rokov sa o neho starala, trpela jeho správanie a teraz sa musí dožadovať centov. Začala užívať aj lieky kvôli vysokému krvnému tlaku, takisto na kĺby, kvôli zvýšenému cholesterolu. Má zistené aj niečo s pečenkou, teraz sa to skúma, lieky si platí sama. Synovia jej pomáhajú napríklad aj so zabezpečením hygienických potrieb. Nechcú, aby predala záhradku v l. s odôvodnením, aby aj im niečo zostalo. Stredný syn K. jej dal sumu 5.000 eur na rekonštrukciu kúpeľne, z ktorej jej aj niečo zostalo, ale tieto peniaze minula. Za príčinu rozvratu manželstva považuje to, že ich bývalý manžel okradol, mal milenecký vzťah s pani Zobkovou, ktorá je upratovačka v nemocnici, kde on brigádoval ako dôchodca. Vybral pre ňu sumu 20.000 eur a daroval jej túto sumu. Čo ušetrí na potravinách, ktoré by kupovala v obchode si dopestuje v záhrade.

6.3 Bývalý manžel navrhovateľky vypovedal, že všetko, čo uviedla navrhovateľka, okrem toho, že má zhoršené zdravie, čo je mu ľúto, nebola pravda. Avšak nemá zmysel to vyvracať. Lieky si platí aj on a to na tlak, na srdce približne vo výške 160 eur ročne. Nie je pravdou, že sa chodí stravovať do reštaurácie, lebo si varí sám, robí to rád, celý život si varil. Čo sa týka záložného práva k bytu syna, situácia sa dá ľahko vyriešiť, je to normálna záležitosť, nie je to problém. Syn má aktuálny zostatok dlhu približne 16.000 eur. Doteraz prepis záložných práv nezrealizoval, nakoľko o tejto možnosti nevedel. Bol v banke,

z ktorej bol jemu a synovi poskytnutý úver a povedali mu, že s prepisom záložných práv nie je problém. Hodnota jeho jednoizbového bytu je približne 35.000 eur a aktuálny zostatok na jeho úvere je približne 17.000 eur. Zostatok na úvere syna je približne 16.000 eur a hodnota jeho bytu je približne 70.000 eur. Listy, ktoré sú v spise na č. I. 59 a 60 napísal on, bol v zlom psychickom stave, chcel sa navrhovateľky zbaviť a podpísal by aj svoju smrť.

6.4 Na základe vykonaného dokazovania zistil podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval nižšie uvedené ustanovenia právnych predpisov a vec podľa nich následne právne posúdil.

6.5 Účastníci konania sú bývalými manželmi, ktorých manželstvo bolo rozvedené s právoplatnosťou dňa 24.04.2015. Obaja sú dôchodcami poberajúcimi dôchodok. Navrhovateľka od roku 2009 poberá starobný dôchodok, ktorý je s účinnosťou od 01.01.2017 v sume 423,10 eur mesačne a bývalý manžel navrhovateľky s účinnosťou od 01.07.2016 poberá výsluhový dôchodok v sume 1.252,63 eur mesačne. Ako manželia nežili v spoločnej domácnosti od augusta 2011, kedy sa bývalý manžel navrhovateľky odsťahoval k synovi a v októbri 2014 podal návrh na rozvod manželstva. Všetky náklady spojené s prevádzkou bytu uhrádzal do októbra 2014. Od novembra 2014 neuhrádzal navrhovateľke žiadnu sumu. Do novembra 2014 žila navrhovateľka v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá sa v rámci svojho dôchodku spolupodieľala na výdavkoch za bývanie a stravu.

6.6 Obaja majú bežné výdavky na svoje živobytie, a to najmä na bývanie, stravu, ošatenie, na lieky, miestne dane a poplatky. Ich zdravotný stav si vyžaduje požívanie liekov, pričom ho je možný považovať za primeraný veku a nevyžaduje si žiadne zvláštne a neprimerané výdavky.

6.7 Dňa 15.06.2016 uzavreli sporové strany vzájomnú dohodu o vyporiadaní BSM, na základe ktorej sa navrhovateľka stala výlučnou vlastníčkou ich spoločného trojizbového bytu v Trenčíne o výmere 72,90 m² s vybavením bytu (okrem obývačkovej steny), takisto záhradnej chatky s pozemkami o celkovej výmere 1.997 m² v Soblahove. Bývalý manžel navrhovateľky sa stal výlučným vlastníkom garáže v Trenčíne, obývačkovej steny zo spoločného bytu a motorového vozidla Hodna S. s EČ: T pričom titulom vyporiadania BSM vyplatila navrhovateľka bývalému manželovi sumu 20.000 eur.

6.8 Bývalý manžel navrhovateľky je výlučným vlastníkom jednoizbového bytu v T., spláca úver čerpaný za účelom zaplataenia kúpnej ceny bytu, pričom jeho aktuálny zostatok je približne 17.000 eur. Úver bol čerpaný dňa 25.01.2016 vo výške 25.000 eur, pričom jeho konečná splatnosť je dňa 12.02.2026.

6.9 Navrhovateľka po svojom otcovi dedila polovicu rodinného domu vo Varíne, rovným dielom spolu s jej matkou, tromi súrodencami (Rudolf T., K. Trnka, K. U.) a švagrinou s jej dvomi deťmi. R. dňa 11.06.2007 matka navrhovateľky darovacou zmluvou previedla svoj podiel na dome na navrhovateľku a navrhovateľka troma samostatnými kúpnyimi zmluvami odkúpila podiely všetkých ostatných spoluvlastníkov v rokoch 2008 až 2009 za celkovú kúpnu cenu 463 869,-Sk, t.j. približne 15.397 eur. Dňa 15.09.2009 navrhovateľka predala celú uvedenú nehnuteľnosť za kúpnu cenu 63.000 eur. Z tejto sumy približne 40.000 eur dala synovi Ivanovi ako dar na kúpu bytu v Bratislave.

6.10 Dňa 30.03.2016 prijala navrhovateľke na svojom účet platbu od jej syna Ivana Bartíka, s popisom tejto platby „vratenie pozicky“ v sume 20.000 eur.

6.11 Dňa 02.09.2016 prijala navrhovateľke na svojom účet platbu od jej syna K. D. v sume 5.000 eur. Túto sumu podľa písomného vyjadrenia jej právnej zástupkyne spotrebovala na rekonštrukciu WC a kúpeľne v jej byte. Z tejto sumy bola cena nových štyroch dverí, piatich zárubní a jednej kľučky vrátane ceny práce v sume 1.236,90 eur.

6.12 Navrhovateľka platí životnú poisťku poisťovni UNIQA a.s. s poisťným v sume 1.538,-Sk štvrťročne, teda 204,21 eur ročne, t.j. 17,02 eur mesačne.

7.1 Podľa § 72 ods.1, ods.2, ods.3 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine, ďalej len „zákon o rodine“ rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi. Príspevok na výživu rozvedeného manžela

možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

7.2 Podľa § 75 ods.2 zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

8.1 Na základe zisteného podstatného skutkového stavu a po aplikácii vyššie uvedených ustanovení zákona o rodine, súd vec právne posúdil a rozhodol tak, že návrh navrhovateľky zamietol v celom rozsahu.

8.2 Navrhovateľka sa návrhom v tomto konaní domáha od svojho bývalého manžela, určenia príspevku na jej výživu podľa § 72 ods.1 zákona o rodine. Vo všeobecnosti možno uviesť, že účelom príspevku na výživu rozvedeného manžela je prispievať na primeranú výživu podľa schopností, možností a majetkových pomerov povinného, a nie vyrovnanie životnej úrovne bývalých manželov, ako je tomu v prípade vyživovacej povinnosti manželov počas manželstva. Sleduje sa ním takisto odstránenie nepriaznivých majetkových následkov, ktoré nastali pre bývalých manželov po rozvoде manželstva. Príspevok je možné priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде. Výnimočne môže súd túto dobu predĺžiť za splnenia zákonných podmienok.

8.3 Súd návrh navrhovateľky zamietol, pretože nezistil splnenie základnej podmienky na jeho priznanie.

8.4 Podstata argumentácie navrhovateľky spočíva aj v tvrdení, že vzhľadom na jej vek je nezamestnateľná. Aj keď je možné toto tvrdenie uznať, jeho následkom však nie je to, že by v dôsledku tejto skutočnosti mala právo na príspevok na jej výživu od bývalého manžela. Zmyslom príspevku na výživu rozvedeného manžela je zabezpečenie primeranej výživy, teda zabezpečenie primeranej (dôstojnej) životnej úrovne bývalého manžela. Po vykonanom dokazovaní je však potrebné uzavrieť, že životná úroveň navrhovateľky je primeraná (dôstojná). Navrhovateľka má zabezpečený pravidelný mesačný príjem z dávok sociálneho zabezpečenia v sume 423 eur a vzhľadom na túto výšku príjmu nie je potrebné, aby bola odkázaná na iný príjem, napr. z pracovnej činnosti. Preto u nej nie je možné naplniť ani základnú zákonnú podmienku spočívajúcu v tom, že nie je schopná sama sa živiť. Jednoducho povedané, navrhovateľka má zabezpečenú riadnu výživu zo štátneho sociálneho zabezpečenia v starobe. Navrhovateľka je starobnou dôchodkyňou s bežnými životnými nákladmi a približne priemernou výškou starobného dôchodku (k 30.09.2017 bola výška priemerného starobného dôchodku v sume 427,80 eur). Je preto irelevantné tvrdenie navrhovateľky, že je nezamestnateľná. Vzhľadom na jej vek je prirodzené, že nepracuje. Rovnako ako jej bývalý manžel. Preto je aj zavedený systém sociálneho zabezpečenia, resp. starobných dôchodkov, ktoré vypláca štát ľuďom v postproduktívnom veku. Preto je vôbec problematické uvažovanie o tom, že by navrhovateľka spĺňala podmienku toho, že nie je schopná sama sa živiť. O tejto podmienke by bolo možné uvažovať v prípade, ak by navrhovateľka bola poberateľkou veľmi nízkeho starobného dôchodku, mala by zvýšené výdavky, prevyšujúce jej príjem, nemala by žiadny majetok a pod., čo však v danom prípade splnené nie je. Navrhovateľka býva sama v trojizbovom byte, nespláca žiadne dlhy, je vlastníčkou záhradnej chatky s pozemkami o celkovej výmere 1.997 m² v I., dopestuje si sezónnu zeleninu a ovocie, platí si životnú poisťku so štvrtročným poistným vo výške približne 51 eur. Toto poistenie z vlastných dôvodov nechce ukončiť. Argumentuje tým, aby ju mali za čo deti slušne a dôstojne pochovať. V rozpore s touto argumentáciou je však tvrdenie navrhovateľky, že jej syn Michal poskytol 5.000 eur na rekonštrukciu WC a kúpeľne a syn Ivan jej poskytol 20.000 eur na vyplatenie jej bývalého manžela z BSM. Zjavne teda jej synovia nie sú odkázaní na sporenie navrhovateľky za účelom zaobstarania jej pohrebu. Takisto dobrovoľne platí aj poistenie chatky. O slušnej životnej úrovni navrhovateľky svedčí aj skutočnosť, že po predaji rodinného domu v roku 2009 darovala synovi Ivanovi peňažné prostriedky v sume približne 40.000 eur na kúpu bytu.

8.5 Ak navrhovateľka poukazovala na trojnásobne vyšší mesačný príjem jej bývalého manžela, k tejto argumentácii súd opätovne uvádza, že príspevok na výživu rozvedeného manžela neslúži na vyrovnanie životnej úrovne bývalých manželov. Preto je irelevantná skutočnosť, že bývalý manžel navrhovateľky má vyšší príjem ako navrhovateľka, resp. existuje rozdielna životná úroveň účastníkov konania. Nakoniec

však nie je možné urobiť jednoznačný záver o nižšej životnej úrovni navrhovateľky oproti jej bývalému manželovi, pretože aj keď jej bývalý manžel má vyšší dôchodok, býva v jednoizbovom byte a spláca úver do roku 2026, v súčasnosti v zostatkovej výške 17.000 eur. Neobstojí ani argumentácia navrhovateľky, že byt v ktorom býva je založený v prospech banky, ktorá poskytla úver jej synovi, v dôsledku čoho ho nemôže predať. Ako správne uviedla právna zástupkyňa bývalého manžela navrhovateľky, v prípade predaja bytu, ktorý je zároveň zálohom, je možné preniesť záložné právo na inú nehnuteľnosť.

8.6 Záverom je vhodné dodať, že správna je aj argumentácia bývalého manžela navrhovateľky, že alimentácia povinnosť medzi bývalými manželmi by mala byť skôr výnimkou. Takisto súd uvádza, že to, aké mali bývalí manželia nezhody počas ich manželstva, nie je v danej veci relevantné. Príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi sú relevantné iba pri určení rozsahu príspevku na výživu, nie pri ustálení toho, či bývalý manžel alebo manželka majú právo na tento príspevok. Zapríčinenie rozvratu manželstva jedným z manželov automaticky nezakladá jeho povinnosť prispievať druhému manželovi na jeho výživu. V tejto časti je preto argumentácia oboch účastníkov konania pre rozhodnutie súdu irelevantná.

9.1 Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

9.2 Podľa § 55 Civilného mimosporového poriadku súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

9.3 Podľa § 57 Civilného mimosporového poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

9.4 Podľa § 58 Civilného mimosporového poriadku o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

10.1 O trovách tohto konania súd rozhodol podľa § 55 Civilného mimosporového poriadku tak, že priznal bývalému manželovi navrhovateľky náhradu trov konania, pretože to s ohľadom na okolnosti prípadu považoval za spravodlivé. Návrh na priznanie trov konania bývalý manžel navrhovateľky podal s odôvodnením, že navrhovateľka podala nedôvodný návrh, na čo bola upozornená už iným advokátom, a to JUDr. Jiřím Choutkom (túto skutočnosť uvádza aj právna zástupkyňa navrhovateľky vo svojom vyjadrení z 12.04.2017) a je tak spravodlivé požadovať od nej náhradu trov konania. Súd tento argument akceptuje, pretože po zistení skutkového stavu je pre súd jednoznačné, že navrhovateľka nie je na výživu od bývalého manžela odkázaná. Išlo tak o zbytočné vyvolanie súdneho konania, v ktorom vznikli druhému účastníkovi konania trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia.

10.2 Súd vyčíslil trovy právneho zastúpenia bývalého manžela navrhovateľky podľa ustanovení § 10 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/ a § 16 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“). Právna zástupkyňa bývalého manžela navrhovateľky vykonala štyri úkony právnej služby: príprava a prevzatie zastúpenia zo dňa 08.03.2017, písomné podanie na súd vo veci samej zo dňa 08.03.2017, písomné podanie na súd vo veci samej zo dňa 23.05.2017 a účasť na konaní pred súdom - pojednávanie dňa 19.10.2017 v trvaní od 08.15 hod. do 10.10 hod. Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby je podľa § 10 ods. 3 vyhlášky určená vo výške 161,01 eur za jeden úkon právnej služby, vychádzajúc z tarifnej hodnoty 4.574,61 eur (120 eur mesačne od 20.02.2017 do 24.04.2020). Náhrada za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky) v roku 2017 je 8,84 eur za jeden úkon. Bývalému manželovi navrhovateľky tak vznikli trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 679,40 eur, ktoré tvoria jeho trovy v tomto konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa

popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.